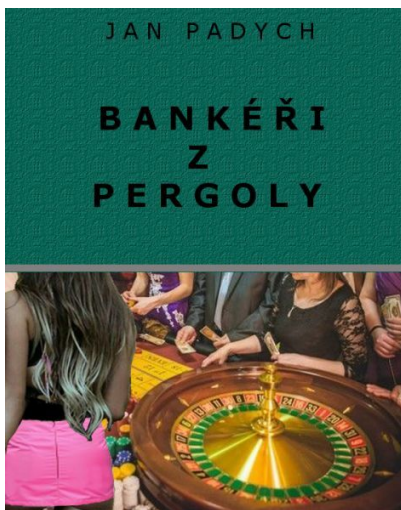

Jsem přece dáma!

Bankéři z pergoly [výňatky] - (vydáno v roce 2017, nakladatelství DANIEL, Ostrava)

Zato Mára měl úplně jiné starosti, než ostatní. Pořád se ohlížel po zajímavé čtyřicítce, která seděla...

Zato Mára měl úplně jiné starosti, než ostatní. Pořád se ohlížel po zajímavé čtyřicítce, která seděla pokud možno bez pohnutí, dobře si vědoma, že od barového pultu ji sledují mírně šilhavé oči malíře Myslivečka, který okázale, i když jen obyčejnou tužkou, přenášel její podobu na čtvrtku papíru. Avšak když Mára šel na WC kolem Myslivečka, viděl, že ve skutečnosti ji kreslí úplně nahou jako akt, což si ona určitě ani neuvědomila. Vždyť ona toho dobytka Myslivečka určitě nezná! pomyslel si. To je plně v jeho stylu. On má nahé ženské v oku a vůbec je nemusí vidět, když kreslí akt. Sám to tvrdí. Zrovna nedávno za ním sem do baru přiběhla jeho žena, mimochodem skoro o nějakých patnáct jar mladší, a vrískala, se kterou babou se sčuchl, že celé tři dny a noci nebyl doma. Mysliveček se jí snažil vysvětlit co nejmírněji, že pořád jenom chlastal, ale s žádnou kopretinou nic neměl. – Báro, vždyť já mám ty baby v oku! – Nezdálo se, že by mu příliš věřila. Také proto nejspíš občas přiběhne se podívat, co její mistr zrovna předvádí.

Do baru nenápadně vklouzla manželka malíře Myslivečka, na svých pětatřicet docela sešlá, nebo spíše použitá, jak se běžně říkává. Tiše se postavila až za záda svého muže a pak ho strčila do lokte, až mu ruka s tužkou rázně sjela po kresbě, jako by ji schválně přeškrtnla.

„Ty prase!“ zasyčí Myslivečková. „Zase kreslíš nahé baby?“

„Ale Baruš, vždyť vidíš, že není nahá. No tady na papíře je, ale tam není,“ ukáže na pohlednou ženu, která se snaží dělat dojem, že se jí nic v baru netýká. Jenomže to zrovna nevyhovuje Myslivečkové.

„Hele, ty feno, co se tu vykrucuješ před ženáči?“ pustí se do ní na dálku skoro přes půl baru.

„To míníte mě?“ okázale se podivila oslovená. „Já na rozdíl od vás jsem dáma.“

„No to jsem viděla,“ opáčila Myslivečková. „Já jsem totiž jeho manželka, abych se vám představila.“

„Ale já nemusím znát všechny ostravské stíhačky,“ prohodila čtyřicátnice a snažila se vypadat klidně, třebaže se jí poněkud roztřáslly ruce, když si zapalovala cigaretu.

„Báro, vypadni a nedělej skandály!“ chytil Mysliveček svoji ženu za ruku a zřejmě ji dost silně zmáčknu, až zasyčela, zřejmě bolestí, a s okázalým myknutím ramene odešla.

Situace využil Mára, který se naklonil k pohledné čtyřicátnici, galantně jí políbil ručku a zašveholil, jako obvykle u podobných příležitostí: „Milostivá, dovoďte, abych se vám představil. Já jsem jeden z těch vogů,

brdů a voů, co chodívají naprosto pravidelně sem do tohoto podniku.“

„Já jsem Panna Orleánská,“ uculila se.

„Vidím, že si opravdu budeme rozumět,“ bez vyzvání se posadil vedle ní. „Ale kdybyste hledala nějaký pevný a trvalý vztah, pak se raději obraťte na nějakou silnou banku nebo pojišťovnu, v tom já vám nemohu sloužit, madam.“

Rozesmála se a bylo vidět, že Mára opět takzvaně zabodoval, což samozřejmě neušlo jeho kamarádům.

„Vy cvoci, jak ten magor to dělá?“ naklonil se Pepan přes stůl k Pavkovi a Květošovi. „Ale tady na tomto místě vám řeknu, že jednou ho vymákne jeho Veruna, a to pak bude lítat z kohoutka peříčko.“

„Ta tu naštěstí nechodí,“ podotkl Květoš.

z románu „Bankéři z pergoly“

napsal Jan Padych

Nakladatelství Daniel letos chystá k vydání celou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“ .
Připravuje se také pojednání „Temné stíny dávnověku - Svět pravěkých mužů, hrdů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 19.6.2017 9:29.
URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/jsem-prece-dama>.